

БЕЖАНСКИ ГЛАС

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

АБОНАМЕНТ: годишно 75 лева,
полугодишно 40 лв.
Един брой 1 лев.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
УЛ. „ГУРГУЛЯТА“ № 11.

ОБЯВЛЕНИЯ: по 1.40 лв. кв. см.
приставски по 90 ст. на дума

в. К. Мирски.

С спомени за миналото да градим бъдещето.

Три траурни години, години на скръб и сълзи минаха от оная скръбна предвечер, когато по всички къщи на нашата родина се разля печалната вест, която телеграфа ни донесе от Нийой. Нечестие, неправда, алчност и злоба беха се сжюзили по начин какъвто историята не помни, за да наложи наказание на този които искаше да живее живот, какъвто Бог е отредил за всички — свободен. Чашата с горчица се допре до нашите уста и ние требваше да прием, да прием но без да се гжрчим от болки, с гордото сжзнание, че се опитахме да извжршим своя дълг към своите родни братя, които изнемогнаха под тежестта на робските вериги. Ние дигнахме своя меч за да строшим тези вериги и дарим тем отдавна желаната свобода. Но щастието не ни се усмихна. След победи по бойните поля, които вековете ще помнят вечно, след пролета кржв по росните поля на равна Добруджа и китна Македония и Тракия, бжлгарския народ трябваше да изпита вжрху себе си не само гнета на тези, които не желаяха самоопределението на Бжлгарския народ, но и на онези, които като не взеха непосредствено участие в епичните борби на бжлгарското племе, служеха за проводници за разложението на бжлгарската гордост — армията. Поставили своите лични интереси по горе от любовта към родния брат, заблудени в своите партизански страсти, те рушаха това което героите сжздаваха и в резултат доведоха нещастие на ни. Може би пролетата кржв беше много; може би оставените по бойните поля кости образуваха големи могили, може би сжщо и телото на героите беше не малко, но за това пжк и делото.

което те извжршваха беше велико. Не трябваше да сжществуват отделни интереси, не трябваше да има проявление на партизанщина, а трябваше да има само любов, любов към родната земя и родните братя. И ако сега се изсипва вжрху бжлгарския народ проклятието на хиляди бежанци, прокудени от родните огнища, нека те които беха причината за общото бжлгарско нещастие имат смелостта да поемат с смирение и тжрпимост тези клетви вжрху себе си.

Тези дни отново е сложен на зелената маса за разглеждане един жизнен за нас вжпрос — тракийския. Представители на всички народи ще кажат своята дума за да може той болен вжпрос да получи своето истинско разрешение. Да ли обаче това ще бжде истинско разрешение или ще бжде плод на нечистивото сжюзяване на неправдата, нечестие, алчността и злобата, ще покаже бъдещето. За нас трябва да остане само едно ясно — високия глас на справедливите наши искания трябва да бжде чул от всички, ще се постигне само тогава, когато за миг поне настане отрезнение, когато всеки в себе си почувствува, че е само бжлгарин и милее за Бжлгария и нейното благо.

Примерите от миналото нима не са достатъчни за да докажат, че ние трябва да бждем преди всичко бжлгари, а после партизани, още повече пжк в момент, който е от сждбоносно значение за нещастна Бжлгария.

Повече кураж, повече светлина, по-голямо отрезнение и виране в миналото.

Нека с спомена за миналото градим бъдещето и бждем сигурни, че то ще е светло.

Реч

на секретаря на добруд. вжрховен сжвет Сл. Алексиев. джржана пред сжбраниято на бежанците в гр. Варна на 22.XI. 1922 год.
Продължение от брой 7.

След тая национална катастрофа, виновниците на която историята ще ги каже кои са или пжк това е вследствие слабата подготовка на националното сжзнание на целия бжлгарски народ, това повтарям е

дума на историята.

Обаще нашите родни кътове на ново станаха плячка на алчните за чюзди земи коварни сжседи. Добруджа бе на ново окупирана от румжниците.

След като хайдушки се настанаха в Добруджа започнаха да слепват добре начертаната си политика. Избиване, пропжжпане на всички по-будни и интелегентни бжлгари, ограбване имотите на селените, всичко това е за да разредят бжлгарското население и да коло-

низират техни народности, за да успеят да изменят колорита на Добруджа.

Всеки помни деянията им през 1916 год., отвличанията на грамадното количество пжрвенци, а още по-мржсното им дело с отвличането на всичките жители без изключение на петях най-големи и най-стари села край Силистра: Калипетрово, Алмалий, Кара-Омур, Айдемир и Кара-Орман, които измориха и избиха из Молдова. Това население всички тия отвлечени до един шеха да останат из Молдова ако румжниците бяха успели вжв войната защото целта им беше да колонизират в тия пет села румжници, тоя пржстен около Силистра от тия пет най-големи и вековни бжлгарски села, да му даждт румжнски вид. Защото не са градовете, които дават колорита на известна област а сж селата. Нека да благодарим, че ние ги бихме и бжлгарското правителство наложи да се завжрнат поне тия от отвличените, които бяха останали живи до 1918 год.

Програма добре скроена и неотклоно следвана от румжнската чокойска власт, на която днес ние сме жертва, поради която ний сме емигрирали от земята, в която за пржв път сме видели слжнцето — земята, която ни е родила и отжжрмила. Ние я напуснахме, напуснахме домовете си, родителите си, семействата си, близките си, не защото беше тежко робството, но нещо по-страшно, защото стана абсолютно невжжможно да останем по-домовете си да се радваме на родината си.

Нема в света по тежко по-страшно положение от това на емигрантина. И най-чувствителния, най-даровития писател мжчно ще може да опише тежкото положение на емигрантина.

Четох веднаж още преди да бжда роб, преди 1912 год. из сжчиненията на джржавния и идеален покойник — бжлгарски трибун, **Трайчо Китанчев, речта му в народното сжбрание в 1894 г. по отношение македонския вжпрос в сжржзка с една амнистия.** Но тогава не ми направи такова впечатление. Обаще, след като имахме нещастие и ние да останем под робство да изпитваме тия горчивини, пак прочетох тая реч но сега вече я четох с сжлзи, с плач.

(Следва.)

Похвална инициатива.

На 26 м. м., 9 ч. пр. обед след като биде обстойно обсжден предложениа дневен ред, емигранското сжбрание в гр. Варна, взе окончателно решение по искането постройката на 6 чешми от Варненската Община на в бежанския квартал; приемането апела към всички емигранти в Царството за обединяването им и взаимно подпомагане от В. Пешерлиев; олихвяването на отпуснатия кредит да почне от началото на 1925 г., не по 11%, а по 7 — 8% законна лихва; и най-важното, предложението на г-на В. Пешерлиев за даването на една **бежанска вечеринка**, с цел подпомагане на сираците и вдовиците — изгнаници от поробените покрайнини, вследствие опустошителните войни.

Не безплодни партизански ежби, не приютяване в различни партийни организации трябва да бежанеца, а сплотеност, свестяване, опомнюване, кжде се намира и где е длжжен да бжде. Обединете се, застанете в редовете на безпартийното емигранско сдружение и тогава с развети знамена и горди чела поискайте, за да ви се даде полагаемото ви се!

Нека се запомни добре, че тя е пжрвата стжпка на бежанците, тя е пжрвия сигнал за сжвместна работа. И, ако искат да бжде тази малка стжпка увековечена в паметта на изгнаника, нека прегжрнат с открити обятия идеята на обединението си; нека дадат чисто сжрдечно с християнска щедрост своята лепта за подпомагането на целта и преуспяването на започнатото дяло — обзавеждане о домакинствата си!

Хвала на инициаторите! Хвала на всичко честно и сжвестно емигранство, хвала!

Положението в поробените покрайнини.

Тракия.

Следствие последните сжбития в гржкия политически живот; голямото брожение в гражданските слоеве и враждебното настроение между отделните партийни групировки, като резултат се явиха деморализация и следователно разкапване на войсковите части и обезсилването на централната власт. Благодарение на това дисциплината пропадна и

армията изпратена за вдвояване на ред и тишина в Западна Тракия, се преобръща на послушно оржие в ръцете на озлобени политически организации, които в момент на затъмнение импулсират тия войскови панди с парични покупки, панди, готови всеки момент да жертват свещената клетва дадена пред олтаря на отечеството, и се явят първите симулант в ред мирния живот на кралството. Те започват от беззащитна Тракия и свършват до старата граница на държавата. По пътя на реализирането на една фикция, осейват от двете си страни с класически изтжпления, които с ярка светлост ще блещат на тъмния фон на историята.

Постоянните пристигащи пътници от Тракия истощени от безсходното положение, говорят с изумение за бушувашите там животински, нечовешки, скотски, инстинкти, за сянката на психологическите монструми, за пожара в душите на човешки свинкв. С една дума, според техните дани, там цари хаус, ад пострашен и от канонадата на свръх ожесточения барабанен огън.

По повод отпуснатия кредит.

Едва след 3 години биде издействуван един кредит за обзавеждане домакинствата на безподслон скитащите немилнедраги бежанци. Държавата даде своята подкрепа. Но, дали тя е достатъчна? Може да се отговори и да, и не. За малчислено семейство тя е почти достатъчна; за домакинства състоящи се от 2—3 члена, обаче за от повече, не.

Днес всека тухла струва един лев парчето; всека керемидна местна 0.50—0.60 лв. А за дървения материал и дума не може да става. Следователно не 20,000 лева, а няколко пъти по толкова биха били достатъчни за постройката на един сносен дом.

Получили казания кредит, бежанците с всички сили се впуснаха през летния сезон да си построят жилища. Не мина обаче много време, когато паразаря се напълни с домашни вещи, и на без туй бедния бежанец. Строежа тръгна много мудо, докато най-после настъпи изведнаж стоп. Останаха сградите със създани основи и стърчащи стени. А аванси от никъде не се разчитат.

Положението на емигрантите двойно се влоши. Домашните потреби продадоха, а домове нямаха. Трябваше сега отново да плачат, да хлопат по вратите, за да изпросят още милостиня. А лихвите си текат и трупат върху главата на обременения бежанец.

На 19 м. м. председателя на Камарата събщи пред емигрантското събрание, че е внесен на одобрение законопроект, какво разрешава, се на бежанците да се кредитират от Б. З. Банка до 60% от стойността на сградата, обаче нищо не каза по отношение увеличението на кредита без ипотека пред на-

длежната банка.

По повод на затруднителното си положение бежанците в гр. Варна в събранието си на 26 м. м. реши да иска от респективното министерство отменяване олихвяването на капиталата да не става от деня на получаването кредита, а от началото на 1925 г., и то не по 11%, а по 7—8% законна лихва.

Ако наистина искрено се желае подобрието на емигрантите, то непременно трябва да се вземат под внимание исканията им и се направи всичко, за да могат да се обзавеждат тия нещастни синове на майка България.

Спортни.

С. К. „Диана“ в общото си събрание на 28 XI т. г. е избрало ново настоятелство в състав: Предс. Величко Димитров, подпредс. оф. канд. Иван Беличев; секретар Петър Шивачев, касиер Борис Динев, домакин Никола Пенев, съветници: оф. канд. Иван Иванов и Стефан Цукев, конгр. комисия: Ради Камбов, Крум Димитров и Георги Гроздев.

Пожелаваме ползотворна дейност на новото н-ство.

ХРОНИКА.

Умоляват се всички абонати да побързат с изплащането си към редакцията и имат пълното доверие спрямо редакторните агенти: **Вичо Иванов и Страшимир Павлов.**

Внасяне суми на горепосочените агенти ще става само срещу редовно потпечатани, с печата на редакцията, квитанции.

Бежанци се оплакват, че въпреки настояването на общинската комисия по трудовата поземлена собственост пред окръжната такава, да се назначат в най-скоро време горски комисии за ограничение горите и с остатъка да бъдат оземлени, до днес не е направено нищо. Време е вече респективната влас да нареди назначението на тия комисии за да се приложи разпоредбата на закона за горите, с което отчасти ще се разреши въпроса за оземляването на бежанците.

На 26 м. м. се състоя в бежанския квартал емигрантско събрание, в което се взеха важни решения, по отношение водопроводната канализация на квартала, облекчение по капитализирането на отпуснатия кредит и др.

Бежанец, който не чете в „Бежански Глас“, не съзнава своите интереси.

Четете и разпространявайте в „Бежански Глас“.

Печатница „Гутенберг“—Варна

II Варненски Сждебен Пристав

Обявление

№ 5282

В должнието на обявлението ми под № 4890 публикуван дзукратно в „Държавен Вестник“ брой 193 от 28 ноември т. г. известявам на интересующите се, че продажбата на долуозначените имоти, а именно:

1. Едно дворно място, в село Аджемлер, от 2240 кв. м. при съсед: Маври Георгиев, наследниците на Стоя Ив. Маджарови и от двете страни път, оценено за 8,080 лв.

2. Нива в землището на село Аджемлер, в местността „Русларски път“ от 16 декара и 2 ара, при съсед: Стоян Кавалджиев, Ставри Наумов, Стефан Станков и път, оценена за 19,440 лв.

3. Нива в същото землище, местността „Топранлжк“, от 5 декара и 1 ар при съсед: Маври Георгиев, Ламбо Георгиев, Костадин Янев и път, оценена за 6120 лв.

4. Нива в същото землище местността „Хавралжк“ от 7 декара и 4 ара при съсед: Полимен х. Констадинов, Марко Петков и дере, оценена за 7,400 лв.

5. Градина в същото землище местността „Орта Бостан“ от 1 декара и 2 ара, при съсед: Димитр Калоянов, Георги Меджидов, Иван Найденов и път, оценена за 3000 лв.

6. Нива в същото землище местността „Инджикойския път“ от 6 декара и 5 ара, при съсед: Полимен х. Костадинов, Стойко Кара Георгиев, Ламбо Петров, оценена за 7,800 лв.

7. Нива в същото землище, местността „Табак-чешма“, от 9 декара, при съсед: Стоян Станчев, Коста Христов и път, оценена за 9000 лв.

8. Нива в същото землище, местността „Мюхлюза“ от 5 декара при съсед: Стоян Станчев, Марко Петков и от двете страни път, оценена за 5,000 лв.

9. Нива в същото землище, местността „Кюмюрлюшкия път“ от 10 декара и 5 ара, при съсед: Димитр Царенов, Димитр Стамов и от двете страни път оценена за 8,400 лв.

Продажбата е почната на 29 ноември т. г. и ще продължава до 29 декември 1922 година, 5 часа вечерта и с правонадаване в срок 24 часа 5%.

Горните имоти са собственост на покойната Стоя Д. Маджарова, от село Аджемлер, продават се по протоколното одделение от 27 септември т. г. на Варненски Окръжен Съд.

Желаящите да купят имотите могат всеки всеки присъствен ден и час да се явят в канцеларията ми да преглеждат книгата по продажбата и да наддават.

гр. Варна, 30 Ноември 1922 година.

1—1

II Сждебен Пристав Д. х. ИВАНОВ.

Девненско Кметство — гара Девня (Провадийско)

Обявление

№ 2878

с. Девня, 18 Ноември 1922 година.

На 11-я ден от публикуването настоящето в „Държавен Вестник“ от 10 часа преди пладне насетне, а именно на 9 то го в канцеларията на кметството ще се произведат с явна конкуренция търгове:

1. Отдаване на закупчици събиранието на общинските приходи от „останките от мострите в житната борса“.

2. „скели“ (вагонно право) и

3. „сергийно право“.

Отдаване на наематели: 1) два общински дюгана до житната борса в с. Река Девня и 2) един училищен дюген до житната борса. Залог 10%.

1—1

ОТ КМЕТСТВОТО.

Варненско Окръжно Сиротопиталище.

Обявление № 405

Известява се на интересующите, че на 11 ден от обнародване настоящето във в. „Бежански глас“ и в „Варненска поща“, а ако е празник на следния присъствен ден в тържествената зала на Варн. Окръж. Финансово Управление, ще се произведе търг. с тайна конкуренция, от 2—4 часа след пладне, за доставката на хранителни продукти, нуждни на Варнен. Окр. Сиротопиталище, за времето от 1 януарий до 31 март 1923 год. на приблизителна стойност 49,927 лева, разпределени на групи както следва:

I. група хлеб	около 24000 лева
II „ месо	5210 „
III „ бакалски стоки	17377 „
IV „ зеленчук	3340 „

Доставката е делима и на групи.

Залог за правоучастие в търга се иска 5% в банково удостоверение от предложената цена.

Закона за бюджета, отчетността и предприетията е задължителен за всеки конкурент.

Поемните условия и описанието, могат да се видят всеки присъствен ден в канцеларията на окръжното Сиротопиталище.

гр. Варна, 6 декември 1922 г.

От Дирекцията.